

THIMI TIMES WEEKLY

विमितीपत्र

साप्ताहिक

समाचारको लागि स्क्रान

वर्ष १८

अङ्क ११

ने.सं. ११४४

असोज ०९ गते बुधवार, २०८१

25 Sept. 2024 Wednesday

पृष्ठ ८

मूल्य रु १०/-

सहकारी रकम दुरुपयोगमा राज्य संयन्त्रको साथ

काठमाडौं । सहकारीमा राज्य संयन्त्रकै लापरवाही र सरकारको उदासीनताले नै संकट गहिरोएको पाइएको छ। सहकारी क्षेत्रमा समस्या देखिएपछि २०६१ सालयता समाधानका लागि पटक-पटक अध्ययन भए पनि त्यसको कार्यान्वयन नहुने प्रवृत्ति सहकारी समस्याको जडका रूपमा देखिएको हो। सहकारीका मूल्य, मान्यता र सिद्धान्त बमोजिम सहकारी व्यवसाय सदस्यद्वारा स्थापित, सञ्चालित र नियन्त्रित रहनुपर्नेमा अधिकांश सहकारी स्वनियमनमा सञ्चालन हुन नसक्नु नै सहकारी संस्थाको आधारभूत चुनौती देखिएको

आन्तरिक नियन्त्रण प्रणाली सहकारी समस्याका कारण हुन्,' प्रतिवेदनमा उल्लेख छ।

वित्तीय कारोबार गर्ने कुनै पनि प्रकृतिको संस्थामा सरकारी संयन्त्र नियामक तथा सुपरीवेक्षक बन्न नसक्ने अवस्था विगतदेखि नै अनुभूत हुँदै आएका संसदीय छानबिन विशेष समितिको निष्कर्ष छ। 'सहकारी विभाग वा प्रादेशिक रजिस्ट्रार कार्यालय वा स्थानीय तहबाट सहकारीको प्रभावकारी नियमन सुपरीवेक्षण हुने मोहवाट पनि मुक्त हुन आवश्यक छ। सहकारी क्षेत्रमा जटिलता र संकट आउनुमा नियामकीय कमजोरी प्रमुख जिम्मेवार रहेको देखिन्छ,' समितिको प्रतिवेदनमा छ।

दुई दशकभन्दा लामो अवधिदेखि सहकारी क्षेत्रमा देखिएको समस्या सुधार हुनुभन्दा विकराल बन्दै गएको छ। दुई दशकमा सहकारी समस्या समाधान गर्ने भन्दै करिब नौ वटा अध्ययन समिति बने। तिनका प्रतिवेदन आए। तर, त्यसलाई दराजमा थन्क्याउने काम मात्रै भयो। यतिमात्र नभई नेपाल राष्ट्र बैंकबाट कर्मचारी

बोलाएर सहकारी विभागले केही प्रतिनिधिमूलक सहकारी संस्थामा अनुगमन गर्‍यो। त्यसलाई पनि कार्यान्वयन गर्नेभन्दा सहकारी विभागको नेतृत्वले समस्या देखिएको सहकारीलाई थप प्रोत्साहन गर्ने नीति लिएको देखिन्छ। '२०६० को दशक सुरुवातवाटै सहकारीमा बढेको अपारदर्शिता, सहकारी मूल्य, मान्यता एवं सिद्धान्तमा विचलन र वित्तीय सुशासन अभावजस्ता कारण कतिपयमा जटिलता देखापर्न थालेपछि सरकारले केही सहकारी अनुगमन गर्न राष्ट्र बैंकको सहयोग मागेको देखिन्छ,' संसदीय छानबिन विशेष समितिको प्रतिवेदनमा छ, 'सहकारी विभाग र राष्ट्र बैंकको संयुक्त टोलीले २०६६ माघदेखि २०६९ कात्तिकसम्म १ सय ३५ सहकारी संस्थाको स्थलगत निरीक्षण गरेको थियो। सहकारी क्षेत्रका समस्या बढ्दै गएको अवस्थामा राष्ट्र बैंकको सहभागितामा भएको स्थलगत निरीक्षणलाई सकारात्मक रूपमा लिए पनि निरीक्षणमा जनाइएको कैफियत बमोजिम सुधार र कार्यान्वयन गर्नेतर्फ सहकारी विभागले प्रभावकारिता ल्याउन सकेन।' त्यतिमात्रै नभई सहकारी विभागकै रजिस्ट्रारहरू सहकारीको खर्चमा विदेश भ्रमण गर्ने गरेको तथ्य समितिले आफ्नो प्रतिवेदनमा उल्लेख गरेको छ।

'नेपाल राष्ट्र बैंकले २०७९ माघमा राष्ट्रिय सहकारी बैंकमा गरेको अनुगमनमा दिएको

बाँकी पेज ७ मा

मध्यपुर थिमिमा ५ हजार मिटर सडक कालोपत्रे र ढलान सम्पन्न

भक्तपुर । मध्यपुर थिमि नगरपालिकाले गत आ.व. २०८०/०८१ मा पूर्वाधार विकासतर्फ ५ हजार १५९ मिटर सडक कालोपत्रे र ढलान भएको छ। नगरपालिकाको शनिवार आयोजना गरेको वार्षिक समिक्षा कार्यक्रममा सो वारे जानकारी दिइएको हो। यसैगरी नगरपालिकाले गतवर्ष एक हजार ५०२ मिटर ढुंगा छपाई, २ हजार ५० मिटर सडक ग्राभेल, ब्लक छपाई १९६ मिटर, बाटो सिमांकन ४५ स्थानमा र ५ स्थानमा कल ५ रोपनी ८ आना पर्ती जग्गा संरक्षण गरेको जनाएको छ।

खानेपानी तथा सरसफाईतर्फ पाइप लाइन विस्तार गरी थप २६५ घरधुरीमा पानी वितरण गरिएको छ। सार्वजनिक शौचालय दुई वटा निर्माण गर्नुका साथै २ हजार ९३० मिटर ढल विस्तार गरिएको छ। सार्वजनिक भवनतर्फ १५ वटा सामुदायिक भवन, १३ वटा पार्क, ४ वटा ज्येष्ठ नागरिक भवन, बस विसौनी २, सत्तल/पाटी २, केन्द्रीकृत भान्साघर एक वटा निर्माण गरिएको छ।

यसैगरी पर्यटन, साँस्कृतिक, ऐतिहासिक एवम् धार्मिक महत्वका सम्पदाहरू मध्ये ५ वटा

धार्मिक स्मारक र पुरातात्विकको जिर्णोद्धार गरिएको छ भने ११ वटा पाटी, ४ वटा पोखरी, एउटा हिटी, ४ वटा मन्दिर, २ वटा इनार, विस्का: जात्रामा जात्रा गर्ने विभिन्न देवी देवताका ४ वटा खट, २ वटा विहार, मसानघाट एउटा र क्रियापुत्री भवन एक वटा निर्माण गरिएको छ।

सार्वजनिक पूर्वाधार भवनतर्फ विद्यालय भवन २ वटा, स्वास्थ्य चौकी एउटा, शिशुस्तर केन्द्र एउटा, खेलकद मैदान एउटा, मनोरञ्जन पार्क २ वटा निर्माण गरेको नगरपालिकाका योजना महाशाखा प्रमुख सत्यनारायण साहले जानकारी दिए।

यसैगरी मध्यपुर थिमि नगरपालिकामा गत आर्थिक वर्ष ४१८ वटा घर नक्सा दर्ता भएका छन भने डिपिसीसम्म ३१५ वटा र डिपिसी भन्दा माथि निर्माणका लागि ३८९ वटालाई स्विकृती दिएको छ। घरनक्सा नामसारीका लागि १६४ वटा आवेदन परेकोमा १६३ वटा फर्स्टीट गरिएको छ। घर निर्माण सम्पन्न प्रमाणपत्रका लागि ५०२ वटा निवेदन दर्ता भएकोमा ४३४ वटा स्विकृत गरिएको छ।

बाँकी पेज ७ मा

शिक्षा, स्वास्थ्य तथा सूचना प्रविधि समितिका माननीयहरू भक्तपुर निरीक्षणमा !

भक्तपुर । सञ्चालित शैक्षिक संस्थाहरू प्रतिनिधिसभाअन्तर्गत शिक्षा, स्वास्थ्य तथा सूचना प्रविधि समितिका सभापति मा. अम्बरबहादुर थापाको नेतृत्वमा समितिका माननीयहरूद्वारा भक्तपुर नगरपालिकाद्वारा

मा. थापा सहितको टोलीलाई सल्लाघारीमा स्वागत गरेको थियो। भक्तपुर नगरपालिकाले ख्वप विश्वविद्यालय संचालनको लागि उक्त जग्गा माग गर्दै आएको सन्दर्भमा त्यहाँको वस्तुस्थिति बुझ्न प्रतिनिधिसभा शिक्षा, स्वास्थ्य तथा सूचना प्रविधि समितिका माननीयहरू भक्तपुर भ्रमणमा आएको हो। टोलीले १०८ रोपनी जग्गा र जग्गासँगैको हनुमन्ते खोला करिडोरको पनि निरीक्षण गरेको थियो।

सल्लाघारीमा भएको निरीक्षणपश्चात टोलीलाई नगरपालिकाले गरेको स्वागत र

बाँकी पेज ७ मा

सहकारी प्रकरणले कता जाला रविको राजनीति ?

डार्कमान राई

काठमाडौं । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा)का सभापति रवि लामिछानेमाथि अहिले अर्को सडट आइलागेको छ। नागरिकता प्रकरणमा दोषी ठहर भएपछि गुमेको सवै पदमा पुनर्वहाली भएको डेढ वर्षमै उनी सहकारी प्रकरणमा पक्राउ पर्ने अवस्था छ।

सहकारीको रकम अपचलनबारे छानबिन गर्न बनेको संसदीय विशेष समितिले आफूसँगै कारवाहीका लागि सिफारिस गरेको छविबलाल जोशी पक्राउ परेपछि रवि त्रिसित र आक्रोशित छन्।

कांग्रेसको जोडबलमा गठित छानबिन समितिको प्रतिवेदन कार्यान्वयनका लागि मन्त्रिपरिषदबाट गृह मन्त्रालय हुँदै प्रहरीसम्म पुगेपछि जोशीलाई प्रहरी आइतबार नै पक्राउ गरी पोखरा पुर्‍याएको छ।

सहकारी बचत रकम दुरुपयोग गर्ने गोरखा मिडिया प्रालिमा कुनै बेला सँगै रहेका सारथि पक्राउ परेपछि आफू पनि पक्राउ पर्ने भय रविमा छ। उनी पक्राउ पर्ने हल्लापछि आइतबार रातिसम्म पार्टी मुख्यालय वनस्थलीमा रास्वपाका कार्यकर्ताको भिड लागेको थियो सभापतिसँगै काठमाडौंमा उपलब्ध रास्वपा सांसद र नेताहरू पनि कार्यालयमै अबरसम्म बसे।

राति नै कार्यालयमा उपस्थित कार्यकर्तालाई सम्बोधन गर्दै रविले आफूमाथि पड्यन्त्र गरिएको दावी गरे। 'कसैको राजनीति जोगाउनका निम्ति मलाई बलि चढाउन नखोज्नुस्। आँट भए आउनुस्, तर मलाई पड्यन्त्र गरेर होइन। चुनाव लडेर जित्नुस्। यस्तो पड्यन्त्र गरेर होइन', उनको भनाइ छ, 'सबैलाई हेक्का रहोस् कि रवि लामिछाने मान्छे बेचेर राजनीतिमा आएको होइन,

बेचिएका मान्छेलाई बचाएर राजनीतिमा आएको हो।' आफू निर्दोष रहेको जिकिर गर्दै रविले के का आधारमा आफूलाई पक्राउ गर्न खोजियो ? भनेर आक्रोश पोखे। 'प्रहरीको अनुसन्धानले दोषी देखिएको छैन भन्छ, अदालतमा मुद्दा भएको छ, प्रतिवादी छैन भन्छ, कसैको वयानले बोलेको छैन, देशको प्रहरी प्रमुखले संसदीय समितिमा गएर भन्छन् संलग्नता छैन भन्छन्। सहकारी समितिले पनि सहकारीको रकम ल्याएकोबारे केही निर्णय गरेको छैन भन्छ', उनले भने, 'तर कुन नयाँ तथ्य आयो र यसरी गर्न खोजियो ?'

यद्यपि, उनले आफू नभएको भन्दै थप छानबिनका लागि सघाउन तयार रहेको बताएका छन्। 'मैले हिजो पनि भनेको थिएँ। मलाई कहाँ लानुहुन्छ लैजानुहोस् म जान

बाँकी पेज २ मा

“सामूहिक बचतबाट नै देशको उत्थान हुन्छ”

भुलाँखेल बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.
BHULANKHEL SAVING & CREDIT CO-OPERATIVE LTD.
मध्यपुर थिमि-४, हात्तिमर्होकाल फोन नं. ०१-६६३०३८३

विषय: तेह्रौं वार्षिक साधारण सभामा उपस्थित हुने बारे।

यस भुलाँखेल बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.को मिति २०८१ साल भदौ १५ गते शनिवारका दिन बसेको सञ्चालक समितिको बैठकको निर्णय बमोजिम निम्न मिति, स्थान र समयमा निम्न प्रस्तावहरू माथि छलफल गरी निर्णय लिन संस्थाको तेह्रौं वार्षिक साधारण सभा बस्ने भएकोले सम्पूर्ण सदस्यहरूलाई पत्र पठाई सकिएको छ। यदि सो पत्र प्राप्त नभएमा यसै सूचनालाई आधार मानी सो समयमा सम्पूर्ण शेर सदस्य महानुभावहरू अनिवार्य रूपमा उपस्थितिको लागि हार्दिक अनुरोध गर्दछौं।

कार्यक्रम
मिति: २०८१ साल असोज १७ गते विहिवार
समय: दिउँसो १२:३० बजे
स्थान: न्यू एअरेष्ट पार्टी प्यालेस, महानगरिय प्रहरी वृत्त अगाडी, कमेरोटार

नोट: स्वयम् उपस्थित हुनु भएका सदस्यहरूलाई पारवहन खर्च उपलब्ध गराइने छ।

सहकारी.....

तयार छु छानविनका लागि सघाउन', उनले भने, 'म भागेको छैन । गल्ती गर्ने भागेका छन् । तर सरकारको यो कदममा शंका छ । अन्याय गर्न पाउँदैन ।' त्यसपछि पार्टी कार्यालयबाट निस्किएका रास्वपा सभापतिले मध्यराति सामाजिक संजालमार्फत प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीलाई आँखा नसन्काउन चेतावनी दिए । राष्ट्रसंघको महासभामा भाग लिन न्युयोर्क पुगेका प्रधानमन्त्रीलाई उनले सहकारी पीडितलाई न्याय दिने भए बसेर कुरा गर्न आग्रह पनि गरेका छन् ।

‘न्युयोर्कबाट आँखा नसन्काउनुस् प्रधानमन्त्रीज्यू, फर्केर आउनुस्, बसेर कुरा गरौं,’ उनले लेखेका छन्, ‘सहकारी पीडितलाई न्याय दिने नियत भए म रुम मिलाउँछु, विचौलियाको घर चाहिन्न ।’ प्रहरीले पक्राउ गर्ने तयारी गरेसँगै रास्वपा सभापति रविमाथि संकट चुलिएको छ । विगतमा पनि विभन्न प्रकरणमा जोडिँदै आएका रवि पुनः सहकारी प्रकरणमा मुछिएपछि उनको राजनीतिक भविष्य नै अन्योलतर्फ धकेलिन सक्ने विश्लेषण भइरहेका छन् । गत आमनिर्वाचनबाट देशको चौथो ठूलो दलका रूपमा उदाउँदै गर्दा रास्वपालाई प्रमुख तथा पुराना दलहरूका चुनौतीका रूपमा अर्थ्याइन्थ्यो । तर संसद यात्राको दुई वर्ष नवित्दै एकपछि अर्को विवादमा मुछिनुले स्वयं सभापति रवि र उनका पार्टी रास्वपाकै भविष्य अन्योलग्रस्त हुन सक्ने धेरैको बुझाइ छ । सञ्चारकर्म छाडेर राजनीतिमा हामफालेदेखि नै रास्वपा सभापति रवि विवादमा तानिँदै आएका छन् । गत

आमनिर्वाचनमा चितवन २ बाट प्रतिनिधिसभा सदस्य निर्वाचित भएका उनी उपप्रधान एवं गृहमन्त्री बने ।

तर, नागरिकताको वैधता विवादमा सर्वोच्च अदालतबाट उनी दोषी ठहर भए । त्यसपछि गृहमन्त्री मात्र नभई रास्वपाकै सभापति पदसमेत गुमाउनुपर्‍यो । अर्को वैधानिक नागरिकता लिएका रविले १० वैशाख ०८० मा भएको उपनिर्वाचनमा चितवन २ बाटै पुनः निर्वाचित भए । त्यसपछि सरकारलाई समर्थन र विश्वास कायम राख्ने शर्तमा राहदानी अपचलनमा मुद्दा नचल्ने निर्णय गराएको आरोप खेपे । राहदानी विवादको मुद्दा अहिले पनि सल्टिएको छैन ।

ढाकाकुमार श्रेष्ठले मेडिकल व्यवसायी दुर्गा प्रसाईसँग साढे २ करोड मागेको अडियोले पनि रास्वपा बदनाम बन्यो । उक्त प्रकरणमा श्रेष्ठले रविको कोर टिमका सदस्यले पैसा मागेको दावी गरेका थिए । कोर टिममा रवि, उनकी श्रीमती निकिता पौडेल, उपसभापति डिपी अर्याल र केन्द्रीय सदस्य दीपक बोहोरा रहेको बताइन्छ, यद्यपि यसबारे आधिकारिक कुरा बाहिर आएको छैन ।

गृहमन्त्री रहँदा पनि रविले सहकारी ठगीका सन्दर्भमा सरकारी निकाय र प्रहरीलाई समेत आफ्नो स्वार्थअनुकूल प्रयोग गरेको आरोप छ । कतै पनि उनीविरुद्ध उजुरी नपरेको भन्दै महान्यायाधिवक्ताको कार्यालयले गत २४ वैशाखमा दिएको पत्रविरुद्ध सर्वोच्चमा रिट परेको थियो भने त्यसमा न्यायाधीशहरूकै राय बाफियो । सञ्चारकर्ममा हुँदै पनि लामिछाने विवादमा नपरेका होइनन् । न्युज २४ टेलिभिजनमा कार्यरत रहेका बेला उनीमाथि आत्महत्या

दुर्लसाहनको मुद्दा चल्यो । सहकर्मी सालिकराम पुडासैनीले भरतपुरमा भुन्डिएर आत्महत्या गर्नुअघि भिडियो रेकर्डमा आफूलाई लामिछानेको समूहले पैसा बागेनिड गर्न पठाएको तर आफूले नसकेपछि आत्महत्या गर्ने बाटो लिनुपरेको उल्लेख गरेका थिए । तर, त्यो मुद्दामा भने लामिछानेले सफाइ पाएका छन् ।

‘रवि र रास्वपाको भविष्यबारे केही भन्न सकिन्न’

यी एकपछि अर्को विवादका कारण रविको राजनीति र रास्वपाको भविष्य संकटउन्मुख रहेको धेरैको बुझाइ छ । राजनीतिशास्त्री डा.लोकराज बराल कमजोर पृष्ठभूमि, अस्पष्ट सिद्धान्त र निष्ठाको कमीले रवि र रास्वपाको भविष्यबारे केही भन्न नसकिने बताउँछन् ।

‘रवि जीले संचारकर्मबाट कमाएको पपुलारिटीको भरमा चुनाव जित्नुभयो । अर्को कुरा जनताले वस्तुगत र तथ्यगत आधारमा नभई इमोसनमा भोट दिने, वाहवाही गर्ने चलन छ । पुराना पार्टीप्रतिको रिसको प्रतिक्रिया पनि थियो’, उनले भने, ‘तर पहिल्यै देखिको पृष्ठभूमि, गतिविधि र बोलिवचनलाई हेर्दा उहाँको विश्वाससिलो रूपमा बाहिर आउनुभएको छैन । राजननीतिक पृष्ठभूमि, सिद्धान्त र निष्ठा स्थापित छैन । साढे अपरिपक्वता देखियो । उहाँ चाँडै खुइलिने बाटोमा जानुभयो । यसले गर्दा उहाँको पार्टीलाई जनतासामु टिक्न गाह्रो देखिन्छ । पार्टीको भविष्यबारे केही भन्न सकिने अवस्था रहेन ।’

अर्का विश्लेषक देवेश भ्ना पुन उदाउँदो राजनीतिक दलको नेतृत्व एकपछि अर्को विवादमा तानिनु शुभ संकेत नभएको बताउँछन् । ‘उहाँ (रवि) वान नाइट

स्टारका रूपमा उदाउनुभयो । उहाँको पार्टी रास्वपालाई पहिलो निर्वाचनमै अपेक्षाभन्दा ठूलो सफलता हासिल भयो । उदय जे जसरी उदय भए पनि जनताले एउटा अपेक्षा गरेका पक्कै थिए’, उनी भन्छन्, ‘तर पछिल्लो समय जे जस्ता विवादमा उहाँ फस्दै आउनुभएको छ, यो पक्कै पनि एउटा राजनीतिक नेतृत्वका लागि राम्रो होइन । राजनीतिक व्यक्ति जो कसैका लागि यसरी विवादित हुन राम्रो होइन ।’

न्यायिक प्रक्रियामा प्रवेश गरेको अहिलेको सहकारी प्रकरणलाई राजनीतिसँग जोड्नुले पनि रास्वपालाई दूरगामी प्रभाव पार्ने विश्लेषक भ्नाको बुझाइ छ । उनी भन्छन्, ‘अहिले न्यायिक प्रक्रियामा प्रवेश गरेको सहकारीको विषयमा रविजीले आक्रोशमिश्रित अभिव्यक्तिहरू दिँदै हुनुहुन्छ । हिजो राति मात्र उहाँले प्रधानमन्त्रीलक्षित अभिव्यक्ति दिनुभयो । न्यायिक प्रक्रियामा गइसकेको विषयलाई यसरी राजनीतिकरण गर्नु एउटा स्टन्ट त हुनसक्छ, तर त्यसले दूरगामी रूपमा राम्रो प्रभाव पार्दैन ।’

रास्वपा सभापति रवि साँच्चिकै निर्दोष भए अहिले सहकारी प्रकरण जनतासामु निष्कलंक सावित हुने ठूलो अवसर भएको विश्लेषक भ्ना बताउँछन् । ‘अब विवादमा मुछिएपछि त्यसलाई फेस गरेर, न्याय निरूपणको विषयलाई सहज ढंगले स्वीकारेर साँच्चिकै उहाँलाई फसाउन खोजिएको हो भने आफूलाई स्वच्छ र निष्कलंक प्रमाणित गर्ने अवसर हो रविजीका लागि त । जसले उहाँको व्यक्तित्व उँचो हुन् भने पार्टीमा आकर्षण पनि बढ्छ ।’ थाहाखबर

चीनमा फस्टाउँदैछ डिभोर्स अर्थतन्त्र

एजेन्सी । विश्वकै सबैभन्दा धेरै जनसंख्या भएको देश चीनमा पछिल्ला वर्षहरूमा सम्बन्धविच्छेदका घटना बढिरहेको विभिन्न तथ्यांकले देखाएको छ ।

विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय सञ्चारमाध्यममा आएका रिपोर्टअनुसार चीनमा पछिल्लो समय विवाह दर समेत घट्दो क्रममा रहेको छ । सरकारी तथ्यांकले के देखाउँछ भने वार्षिक रूपमा २०१३ मा विवाह गर्नेको संख्या लगभग १ करोड ३० लाख रहेकोमा २०२२ मा आइपुग्दा ७० लाखभन्दा कममा झरेको छ । चीनको तथ्यांक विभागले सार्वजनिक गरेको यो तथ्यांकले १९८५ पछिकै सबैभन्दा थोरै विवाह भएको देखाउँछ । गत वर्ष भने यो तथ्यांकमा केही मात्रामा वृद्धि देखिएको थियो । अर्थात् २०२३ मा विवाहको संख्या ८० लाख पुगेको थियो । तैपनि पछिल्ला वर्षहरूमा देखिँदै गरेको आम प्रवृत्तिलाई लिएर अधिकारीहरूले चिन्ता व्यक्त गरिरहेका छन् । यसैबीच, सम्बन्ध विच्छेदको संख्या उल्लेख्य रूपमा बढिरहेको छ । २०१९ मा डिभोर्स गर्नेको संख्या ४७ लाख थियो । जुन तथ्यांक दुई दशकअघिको तुलनामा दुई गुणा बढी हो ।

विश्वकै दोस्रो ठूलो अर्थतन्त्र भएको मुलुक चीनको सरकारले भने यो अवस्थालाई सुधार्न विभिन्न प्रयास गरिरहेको छ । विशेषगरी जोडीहरूलाई डिभोर्स गर्नुअघि विभिन्न मापदण्ड पूरा गर्नुपर्ने जस्ता प्रावधान पनि चिनियाँ सरकारले ल्याउन थालेको छ ।

२०२१ मा सरकारले नयाँ कानुन ल्याउँदै डिभोर्स गर्नुअघि उक्त जोडी ३० दिनको ‘कुलिङ अफ’ अवधिमा जानु पर्ने प्रावधान बनाएको छ । यस्तो प्रावधानले छोटा समयका लागि अस्थायी रूपमा डिभोर्समा केही गिरावट देखाए पनि २०२३ मा फेरि २५ प्रतिशतले वृद्धि भएको तथ्यांकले देखाएको छ । विशेषगरी आम चिनियाँहरूको जीवनमा देखिएका यी दुई परिवर्तनले समग्र चीनमा जनसांख्यिक संकट निम्त्याइरहेको बताइन्छ । जहाँ सुस्त अर्थतन्त्र, तीब्र रूपमा बढिरहेको बुढ्यौली जनसंख्या र दशकौंदेखिको एक सन्तान नीतिपछि सन्तान जन्माउने महिलाहरूको संख्यामा पनि कमी देखिएको छ ।

‘डिभोर्स इकोनोमी’: यसरी डिभोर्सको प्रवृत्तिसँगै चीनमा पछिल्लो समय युवाहरूमा विवाहप्रतिको अवधारणामा परिवर्तन आउन थालेको छ । अर्थात् विवाह गर्न र परिवार बनाउन नचाहने युवाहरूको संख्यामा उल्लेख्य वृद्धि भइरहेको विभिन्न तथ्यांकले देखाएका छन् ।

जवकि चिनियाँ समाजमा डिभोर्स गर्नुलाई कलंक मानिन्थ्यो । र अब भने जसले विवाह गर्छ उसका लागि छुटिन पनि पहिले भै मुस्किल हुने छैन । यसरी सांस्कृतिक रूपमा देखिएको यस्तो परिवर्तनसँगै चीनमा डिभोर्सलाई लिएर विभिन्न व्यवसायहरू पनि सञ्चालन हुन थालेका छन् ।

जस्तो कि सरकारी कार्यालयहरू अगाडि

छुटिने जोडीहरूलाई खुसीसाथ सँगै राखेर अन्तिम फोटो खिचिदिने तथा डिभोर्सीहरूका तनाव भगडा जस्ता भावहरूलाई समेटेर तस्विर खिच्ने पनि प्रचलन बढेको छ । आर्थिक आम्दानीको यस्तो तरिकालाई पनि पेशा बनाउन थालिएको छ ।

कतिपयले त सम्बन्धविच्छेद गरेको प्रमाणपत्रमा हस्ताक्षर गरिरहेको तस्विर वा डिभोर्स सर्टिफिकेटलाई सामाजिक सञ्जालमा सेयर गर्दै आफू स्वतन्त्र भएको प्रमाण सार्वजनिक गर्ने गरेका हुन्छन् । सरकारी कार्यालयहरू अगाडि यस्ता गतिविधिलाई कतिपय मानिसहरूले तस्विर खिचिदिएर व्यवसाय नै चलाउने गरेका छन् । र यो क्रमश व्यवसायको रूपमा अगाडि आइरहेको बताइन्छ ।

चिनियाँ सामाजिक सञ्जालमा कतिपय व्यक्तिहरूले त सम्बन्धविच्छेदलाई उत्साहको रूपमा मनाउँदै तस्विर सार्वजनिक गर्ने पनि देखिन्छ । यस्तोमा ती सम्बन्धविच्छेद गर्ने जोडीहरूका पुरानो विवाहको स्मृति चिन्ह वा विवाह भत्काउने तस्विरहरूलाई औपचारिक रूपमा हटाउन कम्पनीहरू नै खुलेका छन् ।

त्यस्ता कम्पनीहरूले सम्बन्धविच्छेदको क्रममा पुराना विवाहका प्रमाण वा चिन्हहरूलाई हटाउने काम गर्छन् । सीएनएनमा प्रकाशित समाचार अनुसार राजधानी बेइजिङभन्दा ६० माइल टाढा डिभोर्स फ्याक्ट्रीको रूपमा एउटा कम्पनी छ। जसले विवाह सम्बन्धी गोप्य तथा साभ्ना चिन्हहरू हटाउने गर्छ । भावुक बनाउनसक्ने चिह्न वा विवाहका प्रमाणहरू नष्ट गर्ने काम गर्छ ।

यसरी सेवा दिए वापत उक्त कम्पनीले ८ देखि २८ अमेरिकी डलरसम्म चार्ज लिने गरेको छ । २०२१ मा एउटा समूहले खोलेको यो कम्पनीको हाल व्यवसाय अत्यधिक रूपमा व्यवसाय फस्टाएको छ । कम्पनी यति फस्टाएको छ कि कम्पनी खोलेदेखि हालसम्म २ हजार ५ सय जोडीहरूको विवाहका तस्विर नष्ट गरिसकेको उक्त कम्पनीले जनाएको छ । यसरी सम्बन्धविच्छेदका घटना बढ्नु र यसलाई उल्लासकै रूपमा मनाउनुलाई कतिपय विज्ञहरूले निजी स्वतन्त्रता र आफ्नो करिअर डेभलपमेन्टसँग जोडेर पनि हेर्न थालिएको छ ।

लेबनानमा एकै पटक १००० पेजरहरू विस्फोट !

एजेन्सी । लेबनानमा भएको पेजर विस्फोटमा कम्तीमा नौ जनाको मृत्यु भएको छ भने करिब ३ हजार घाइते भएका छन् । लेबनानको स्वास्थ्य मन्त्रालयका अनुसार घाइतेमध्ये २ सयभन्दा बढीको अवस्था गम्भीर रहेको छ । लेबनानको चरमपन्थी संगठन हिजबुल्लाहले पेजर विस्फोटको लागि इजरायललाई जिम्मेवार ठहर गर्दै उचित सजाय दिने बताएको छ । यद्यपी इजरायलको तर्फबाट यस घटनाबारे कुनै प्रतिक्रिया आएको छैन ।

लेबनानको सरकारी एजेन्सीका अनुसार राजधानी बेरुतदेखि बाका उपत्यकासम्मका क्षेत्रमा विस्फोट भएको हो । हिज्बुल्लाहका धेरै शीर्ष नेताहरू मारिने वा घाइते भएको डर छ । आखिर, पेजर भनेको के हो, एकैपटक १००० भन्दा बढी पेजर कसरी विस्फोट भयो ?

विस्फोट भएको पेजर के हो?

पेजर एउटा सानो सञ्चार यन्त्र हो, जुन सन्देश पठाउन प्रयोग गरिन्छ । ८० को दशकसम्म यो संसारभर व्यापक रूपमा प्रयोग भएको थियो । तर, मोबाइल र अन्य प्रविधिको आगमनसँगै पेजर लगभग हराएको थियो । तर धेरै आतंककारी संगठनहरू र हिजबुल्लाह जस्ता अपराधीहरूले अझै पनि पेजरहरू प्रयोग गर्छन् । किनभने यो मोबाइल वा अन्य सञ्चार उपकरणहरू भन्दा धेरै सुरक्षित मानिन्छ र सजिलै कब्जा गर्न सकिँदैन । पेजर रेडियो तरंगहरू मार्फत काम गर्दछ । अपरेटरले कुनै पनि रेडियो फ्रिक्वेन्सीमा पेजरबाट सन्देशहरू पठाउन सक्छ ।

पेजर कसरी काम गर्छ ?

सरल भाषामा, यदि तपाईं पेजर मार्फत कसैलाई सन्देश पठाउन चाहनुहुन्छ भने, पहिले तपाईंको उपकरणमा रिसिभरको रेडियो फ्रिक्वेन्सी सेट गर्नुपर्छ र त्यसपछि तपाईं सन्देश पठाउन सक्नुहुन्छ । सन्देश उही अद्वितीय आवृत्तिमा प्राप्त हुनेछ । पेजरमा फोन गर्ने आदि सुविधा छैन । पेजरहरू मुख्यतया तीन प्रकारका हुन्छन् । पहिलो एक तरिका पेजर हो, जसमा केवल सन्देशहरू प्राप्त गर्न सकिन्छ । दोस्रो दुईतर्फी पेजर हो, जसमा सन्देशहरू पठाउन र प्राप्त गर्ने सुविधा छ र तेस्रो भ्वाइस पेजर हो जसमा भ्वाइस रेकर्ड गरिएका सन्देशहरू पठाउन सकिन्छ ।

मोबाइल फोन र अन्य प्रविधिहरूको तुलनामा पेजरहरू धेरै सुरक्षित मानिन्छन् । विज्ञहरूका अनुसार पेजरमा धेरै आधारभूत प्रविधिको प्रयोग गरिन्छ र त्यहाँ धेरै भौतिक हार्डवेयर रहेकाले यसलाई निगरानी गर्न गाह्रो हुन्छ । पेजरबाट पठाइएका सन्देशहरू पनि टर्यांक गर्न गाह्रो छ, त्यसैले हिजबुल्लाह जस्ता संगठनहरूले आफ्नो सुरक्षालाई ध्यानमा राखेर यसलाई प्रयोग गर्छन् ।

आखिर, पेजर कसरी विस्फोट भयो?

पहिलो सिद्धान्त: १००० भन्दा बढी पेजरहरू कसरी एक साथ विस्फोट भयो ? यसका पछाडि विभिन्न सिद्धान्तहरू देखा परिरहेका छन् । पहिलो सिद्धान्त यो हो कि रेडियो फ्रिक्वेन्सी जसमा हिज्बुल्लाहका पेजरहरूले काम गरिरहेका थिए ती ह्याक गरिएको हुन सक्छ र संकेतहरू प्रि-डक्टेड पेजरहरूलाई विस्फोट गर्न प्रयोग गरिएको थियो । डाटा विश्लेषक राल्फ वेडनले अल जजीरालाई पेजरमा लिथियम ब्याट्री रहेको बताए । यदि पेजर ह्याक भयो भने, यसको ब्याट्री धेरै तातो हुन सक्छ, त्यसपछि एक प्रक्रिया सुरु हुन्छ जसलाई ‘थर्मल रनअवे’ प्रक्रिया भनिन्छ ।

यस प्रक्रियामा, एक रासायनिक श्रृंखला प्रतिक्रिया हुन्छ र अचानक ब्याट्रीको तापक्रम यति बढ्छ कि यसले ठूलो विस्फोट गराउन सक्छ । यद्यपि, राल्फ भन्छन् कि एकै साथ धेरै पेजरहरू विस्फोट गर्न सम्भव छैन । यसका लागि, पेजरमा पहिले नै बग हुनुपर्दछ र हिजबुल्लाह लडाकुहरूले प्रयोग गरेको पेजरमा पहिले नै बग राखेको प्रबल सम्भावना छ ।

दोस्रो सिद्धान्त: पेजर ब्लास्ट पछि अर्को सिद्धान्त पनि उभरिरहेको छ । न्युयोर्क टाइम्सको रिपोर्टका अनुसार हिजबुल्लाहले केही महिना अघि एक ताइवानी कम्पनी गोल्ड अपोलोबाट करिब ५ हजार पेजर अर्डर गरेको थियो । इजरायली खुफिया एजेन्सी मोसादले यसबारे थाहा पाएको थियो र त्यही क्रममा मोसादले पेजरमा करिब तीन ग्राम विस्फोटक राखेको थियो । न्यूयोर्क टाइम्सका अनुसार इजरायलले पेजरको खेप लेबनान पुर्नुअघि नै

अर्को दुनियाँ जाने बाटो फेला !

एजेन्सी । अपरिचित ठाउँमा केही फरक देख्नुभयो भने जतिसक्दो चाँडो त्यहाँबाट निस्कने प्रयास गर्नुपर्छ । तर, केही यस्ता बहादुर र साहसी व्यक्तिहरू छन् जो त्यस्ता ठाउँको रहस्य पत्ता लगाउन प्रयास गर्छन् । हाल यस्तै एउटा भिडियो भाइरल भइरहेको छ, जसमा एक व्यक्ति अनौठो तरिकाले सुरुङभित्र पसेका छन् ।

जुन ठाउँमा कम स्थान र अँध्यारो हुन्छ, त्यहाँ जान हामी डराउँछौं । तर, भिडियोमा तपाईंले उक्त व्यक्तिलाई सानो ढोकाबाट भित्र पसेको देख्नुहुनेछ । तल यति धेरै सिँढीहरू छन् कि तपाईं तिनीहरूलाई गन्दै थकित हुनुहुनेछ, तर यो सुरुङबाट बाहिर निस्कने कुनै बाटो छैन । यो भिडियो जति रहस्यमय छ त्यति नै डरलाग्दो छ ।

सुरुडमा भेटियो ‘अर्को संसार’ जाने बाटो !

भाइरल भइरहेको भिडियोमा एक व्यक्तिले जंगलमा रहेको एउटा सानो ढोका खोलेको देख्न सकिन्छ । भित्र, उसले केही सिँढीहरू तल गएको देख्छ, तल ओर्लिएपछि उसले अरू केही सिँढीहरू देख्छ । यसरी उनी सिँढी ओर्लन जारी राख्छन् । यो साँघुरो सुरुङबाट कहिले बाहिर निस्कने हो भनी दर्शकहरू सोचिरहेका छन् तर यसको अर्को छेउ भने देखिँदैन । भिडियोले मानिसहरूलाई धेरै डराएको छ र उनीहरूले यसलाई हेर्दा धेरै अनौठो महसुस गरिरहेका छन् ।

यो भिडियो सामाजिक सञ्जाल इन्स्टाग्राममा यिकतजज्कतयचषभ नामक एकाउन्टबाट शेयर गरिएको हो । भिडियोलाई अहिलेसम्म ३१.६ मिलियन अर्थात् ३.१ करोडभन्दा बढीले हेरिसकेका छन् भने ६ लाखभन्दा बढीले लाइक गरेका छन् । भिडियोको अन्त्यमा, मानिसले तीनवटा फरक सुरुङहरू देख्छन्, तर त्यहाँबाट बाहिर निस्कने कुनै बाटो छैन । भिडियोमा कमेन्ट गर्दै अधिकांश प्रयोगकर्ताले लेखेका छन्- हेर्दा निसास्सै हुन्छ । केही अन्य प्रयोगकर्ताहरूले यसमा अवि्सजन कहाँबाट आउँछ भनेर आश्चर्य व्यक्त गरेका छन् ।

०५. दालचीनी धेरै गरम हुन्छ, त्यसैले गर्भवती महिलाले यसको सेवन गर्नु हुँदैन । दालचीनीले गर्भावस्थालाई रोक्छ । धेरै सेवन गर्दा टाउको दुख्ने समस्या बढ्छ । त्यसैले आयुर्वेद चिकित्सकको सल्लाह बिना कुनै पनि रोग निको पार्न यसको प्रयोग नगर्नुहोस् । केवल एक विशेषज्ञले उमेर र रोग अनुसार सही खुराक र मात्रा निर्धारण गर्न सक्छ ।

सिद्धार्थ

“आर्थिक तथा सामाजिक समृद्धिको सम्बेदार”

बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.
सिद्धार्थ बचत तथा ऋण सहकारी गैर्या लि.
Siddhartha Saving & Credit Co-operative Ltd.

मान्द्रुम सिमि-४, शंखधर चोक, भक्तपुर, नेपाल । फोन नं.: ०१-५०८३८९६, ५०८३९९८

आदरणीय सम्पूर्ण शेयर सदस्य महानुभावहरूमा

पन्ध्रौं वार्षिक साधारण सभामा

अनिवार्य उपस्थितिको लागि हार्दिक अनुरोध गर्दछौं ।

मिति: २०८१ असोज १९ गते, शनिबार
(ने.सं. १९४४ कौलाश्व तृतीया)

समय: दिउँसो १२:१५ बजे

स्थान: शंखधर बैंकवेट, शंखधर चोक

SIDDHARTHA SACCO'S

समृद्धिको सम्बेदार

पुनराच: यत्र धान नभएमा यही सुनलाई आधार मानी उपस्थित हुन अनुरोध गरिन्छ ।

थिमि टाइम्स

— छिमेकी तथा आफना साथीभाइको निन्दा गर्ने बानी परापूर्व कालबाटै मानिसको मनोरंजनको विषय बन्दै आएको छ ।

- प्रेमचन्द

सम्पादकीय

राजनीतिमा देखिएको बिकृति, विसंगति र बेथिति !

देशमा विगत देखि नै सत्ता र शक्तिको दुरुपयोगका विभिन्नरूपमा प्रकट हुने गरेको छ। सत्ताको आडमा गरिने राज्यको दोहन प्रवृत्ति पनि दुरुपयोग नै हो । नेपालका प्रायः सबै राजनीतिक दलमा सत्ताको दुरुपयोग गरेर राज्यको दोहन गर्नेहरूको पहुँच र प्रभावमात्र होइन प्रभुत्वसमेत रहेको अनेकौँ घटनाक्रमले देखिएका छ ।

हालै मात्र सहकारी संस्थामा जनसाधारणले बचत गरेको रकम ठगीको घटना होस् वा देशमा भएका सुन काण्डदेखि तस्करीसम्मको अपराधमा राजनीति गर्नेहरूको संरक्षण हुनेगरेको छ । यसै संरक्षण भएकै कारण विगतमा जाँचबुझ आयोगले दोषी ठहर गरेकालाई समेत कुनै प्रकारको कारवाही नपाउने उम्काउने गरिएको छ ।

नेपालको राजनीतिक वृत्तमा तस्कर र ठगहरूको जित्तिकै प्रभाव र उपस्थिति ‘कामचोर ठेकेदार’हरूको पनि देखिन्छ । संघ, प्रदेश र स्थानीय तहका पदाधिकारीमध्ये कति जना निर्माण व्यवसायमा पनि छन् भन्ने भरपर्दो तथ्याङ्क त कतै नहोला तर सुशासनका लागि यो प्रवृत्ति महारोग नै बन्न पुगेको छ ।

शासनमा ‘स्वार्थको बभ्रान’लाई उपेक्षा गरिएपछि हुने यस्तै सत्ताको दुरुपयोग नै हो । चुनाव जित्नैका लागि राजनीतिक दलका नेताहरूले राज्यबाट दोषी बनाइएका र नवकुवेरहरूलाई उम्मेदवार बनाउन थालेपछि यस्तो विकृति बढ्ने नै भयो । हेक्का रहोस् ? चुनाव जित्नका यस्तै ‘अराजनीतिक’ उपाय अपनाउन थाल्ने हो भने छिटै नै राजनीतिक नेताहरू स्वयं विस्थापित हुनेछन् । यस्तै हालै सरकारकै पहलमा संसद सदस्यहरू रहेको सहकारीको रकम दुरुपयोग प्रकरणमा समेत राज्य सयन्त्रकै प्रयोग भएको प्रतिवेदन बाहिर आएको छ । यसरी सरकारी निकाय र सत्तामा रहेकै व्यक्तिहरूको संलग्नताबाट भएको बेथितिको निराकरण हुने आम जनसमुदायले यस प्रकारको कार्यमा न्याय पाउने सायदै सोचेको होला । साथै देशमा सहकारी संस्थामा देखिएको यस प्रकारको समस्या २ दशक अघि नै गठित आयोगको प्रतिवेदनमा उल्लेख गरिएको थियो । जुन प्रतिवेदन अहिलेसम्म कार्यान्वयन हुन नसक्नु पनि सत्ता र राज्य सयन्त्रकै संलग्नताबाट भएको अनुमान सहजै लगाउन सकिन्छ ।

यसरी शासकहरूले सम्पत्तिको लोभ गरे भने सत्ताको दुरुपयोग सुरु हुन्छ । पूर्वका चाणक्य वा पश्चिमका प्लेटोजस्ता राजनीतिक चिन्तकहरूले शासक सम्पत्तिका मामिलामा ‘जोगी’ हुनुपर्छ भनेका थिए । अहिले त्यसो भन्नु त अव्यावहारिक होला तर राजनीतिकर्मीले व्यवसाय गर्ने हो भने पदको दुरुपयोग गर्नु हुँदैन । देशमा अहिले देखिएको बेथिति, अराजकता र भ्रष्टाचार हेर्दा स्थितिमा तत्काल परिवर्तन नहुने हो भने देश निकै कठिन अवस्थामा पुग्ने लक्षण देखिएको छ । देशलाई यस दुःखस्थाबाट मुक्त गर्ने दायित्व राजनीतिक नेतृत्वकै हो । जसको अन्त्य गर्ने दायित्व बोध शीर्ष नेताहरूले गर्नु ।

हाम्रो अपेक्षाको नयाँ राजनीति !

● डा. सज्जिव हुमागाई

राजनीति के हो ? बाट सुरु गरौं । सन् १९९२ को अमेरिकी राष्ट्रपति निर्वाचनमा बिल क्लिन्टन क्याम्पका गुरु मानिएका कार्भिलले ‘राजनीति ! यो सब अर्थतन्त्र हो, पागल’ भन्ने शब्दावली प्रयोग गरेका थिए र यो धेरै नै प्रचलित पनि भएको थियो ।

यसले आर्थिक विकास गर्नु नै राजनीति गर्नु हो भन्ने भाष्यलाई स्थापित गर्न मद्दत गर्‍यो । सन् २००६-०७ को विश्व आर्थिक मन्दी र त्यसको लामो प्रभाव, कोभिड-१९, जलवायु परिवर्तन जस्ता समस्याहरूले चलायमान अर्थतन्त्र प्रायः सबै देशको राजनीतिको अतुलनीय प्रमुख राजनीतिक मुद्दा बनेको छ ।

नेपाल पनि त्यसको अपवाद बन्न सकेन । यहाँ अलि फरक छ, भने नीति, योजना, कार्यान्वयन, अनुगमन र सोही चक्रमा आधारित भएर नीति र योजनाको पुनः तर्जुमा, कार्यान्वयन र अनुगमन चक्रको अभ्यासभन्दा पनि गफ, घोषणा, निर्देशन, परिपत्र र अस्पष्ट विरोधहरू हावी छन् ।

नीति योजनालाई कागजको घोडा मान्ने र सबै समस्याको समाधान नेता र उच्च-पदस्थ कर्मचारीहरूको दिमागबाट फ्याट्ट-फ्याट्ट आउने दैवीय क्षमता भएका महान् शासकहरूले भरिएको देशमा छौं हामी ।

फेरि राजनीतिमा नै जाऊँ । जरुर अर्थतन्त्र राजनीतिलाई व्याख्या गर्ने अपरिहार्य शब्द हो । राजनीतिशास्त्र र परराष्ट्र सम्बन्धका आधुनिक सिद्धान्तको जननी मानिएको कौटिल्य कृतिको नाम राजनीतिशास्त्र नभएर अर्थशास्त्र राखिएको थियो । प्राचीन ग्रीसमा सार्वजनिक जीवन र व्यक्तिगत जीवनलाई छुट्याइएको थियो ।

सार्वजनिक जीवन अन्तर्गत नागरिकहरूको गुजारा सम्बन्धी क्षेत्रमा गरिने कामलाई पोलिटिका वा राजनीति भन्ने गरिन्थ्यो । यसमा सहभागी हुने व्यक्तिहरूले आफ्नै अवलम्बन गर्ने कानुन वा विधि तर्जुमा गरे जुन कालान्तरमा लोकतन्त्रको आधार बन्यो ।

यसरी हेर्दा आधारभूत रूपमा राजनीति भनेको सार्वजनिक जीवनमा आबद्ध नागरिकहरूले आम नागरिकको हितको लागि छलफल र संवादबाट आवश्यक नीति र नियम निर्माण गर्ने, त्यसको कार्यान्वयनको व्यवस्था गर्दै जाने गतिविधि हो । स्वाभाविक रूपमा शक्तिको बाँडफाँड त्यसको केन्द्रमा हुने नै भयो ।

राजनीति लाई दार्शनिकहरूले विविध कोणबाट व्याख्या गरेका छन् । एरिस्टोटलले राजनीतिलाई व्याख्या गर्दा मानिसको चरित्रलाई ध्यान दिएका छन् र भनेका छन्- मानिस एक राजनीतिक जनावर हो । मानिस आफैँमा पूर्ण हुँदैन र सामाजिक सम्बन्धबाट मात्र पूर्णता पाउँछ । आम नागरिकहरूलाई खुशी बनाउनु नै राजनीतिको प्रधान विषय हुनुपर्दछ भन्ने उनको धारणा रहेको छ ।

अधिकार माग गरेर वा लडेर लिने विषय हो भने प्राधिकार आफ्नै मन-मस्तिष्कबाट कुनै व्यक्ति वा संस्थाको विचार वा व्यवहारप्रति सिर्जना हुने विश्वास वा सम्मान हो ।

म्याक्स वेबरले राजनीतिलाई अति नै सरल तरिकाले परिभाषित गर्दै भनेका छन्- राजनीति भनेको शक्ति र नियन्त्रणको वितरण हो । डेभिड इस्टोनका लागि राजनीति भनेको मूल्य र प्राधिकारको वितरण हो । सारमा राजनीति भनेको शक्ति र प्राधिकारको वितरणको विधि हो । र, यसको सन्तुलनको राजनीतिलाई हामी असल राजनीति भन्न सक्छौं ।

वर्तमान नेपाली राजनीतिमा शक्ति छ । जरुर त्यसको वितरणमा जटिल समस्याहरू छन् । यद्यपि सरकार र सत्ता हाँकिरहेका नेता, उच्च पदस्थ कर्मचारी एवं दलका नेताहरूसँग कागजमा लेखिएको शक्ति छ । आवश्यक पर्दा परिपत्र वा सर्कुलर जारी गरेर पनि थप शक्ति सिर्जना गर्छन् ।

तर राष्ट्र र राजनीति हाँक्ने प्राधिकार गुमाउँदै गएका छन् । यो नै आजको हाम्रो देशको सबैभन्दा ठूलो समस्या हो । शक्ति र प्राधिकार सन्तुलनको राजनीति नै हाम्रो परिकल्पनाको नयाँ राजनीति हो ।

नेपालको राजनीतिक बहसमा शक्तिको बारेमा धेरै छलफल, चिन्तन गरे पनि प्राधिकार वा अथोरिटीले अझै पनि खासै स्थान प्राप्त गर्न सकेको छैन । प्रायः अथोरिटीलाई अधिकार भनेर अनुवाद वा प्रयोग गरेको पनि देखिन्छ । तर अधिकारले मात्रै अंग्रेजी शब्द अथोरिटीको भावलाई पूर्णता दिन सक्दैन ।

भट्ट सुन्दा उस्तै सुनिए पनि शक्ति र प्राधिकारमा धेरै भिन्नता छ । सँगसँगै दुई शब्द एकअर्कासँग परिपूरक पनि छन् । जहाँ शक्ति छ त्यहाँ मात्र प्राधिकारको परिकल्पना गर्न सकिन्छ र शक्ति वा प्राधिकारको छलफल एउटा सभ्य समाजलाई आधार मानेर मात्र गर्न सकिन्छ ।

शक्ति भन्नाले अरूको भावना वा विचारको पर्वाह नगरी आफूले सोचे अनुरूप व्यवहार गर्न लगाउन सक्ने क्षमता हो । तर यस्तो शक्तिले वैधता प्राप्त गर्न प्राधिकार आवश्यक पर्दछ । प्राधिकार चाहिँ सरोकारवालाहरूको सहमतिमा सिर्जना हुन्छ । शक्ति व्यक्तिमा मात्रै अन्तरनिहित हुन सक्छ, तर प्राधिकार सामाजिक एवं राजनीतिक सम्बन्धमा सिर्जना हुन्छ । जहाँ आफूसँग शक्ति भएका व्यक्ति वा संस्थाले शक्तिको निर्मम प्रयोग नगर्दा पनि आफूले चाहेको नतिजा निकाल्न सक्ने प्रतिष्ठा राख्छन् । यहाँ सरोकारवालाहरू स्वस्फूर्त रूपमा व्यवहार गर्छन् । जस्तै, हामी सडक बत्ती नभएको चोकहरूमा ट्राफिक प्रहरीको हातको इशारालाई हेर्दै सवारी चलाउने वा आवतजावत गर्ने गर्छौं । त्यसको लागि ट्राफिक प्रहरीले काँधमा बन्दुक बोक्नु वा हवाई फायर गर्नुपर्दैन ।

यदि तपाईंलाई विगतको तुलनामा ट्राफिक प्रहरीलाई सडकमा टेर्न छोडेको जस्तो लाग्दछ भने ट्राफिक प्रहरीले शक्ति होइन प्राधिकार गुमाएको हो ।

राजनीतिमा प्राधिकार हुनु भनेको नेतृत्वमा रहेका व्यक्तिहरूको विचारलाई नागरिक वा मातहतका कर्मचारी, वा सोही दलका कार्यकर्ताले स्वीकार एवं सम्मान गर्दै स्वस्फूर्त रूपमा अनुसरण गर्ने अवस्था हो । नेतृत्व सँगसँगै सरोकारवालाको आचरण वा क्षमता र उनीहरूको सम्बन्धले प्राधिकारको अवस्थालाई निर्धारण गर्दछ ।

खल्लो लाग्ला एउटा सिधा उदाहरण हेरौं : यदि कुनै दलका बहुसंख्यक कार्यकर्ताहरू अराजक छन् भने सो दलमा जति नै असल, इमानदार, सक्षम नेताहरू रहे पनि उनीहरूको विचार सो दलमा कार्यान्वयन हुने सम्भावना कम हुन्छ । यो उदाहरण राजनीतिक दलमा मात्रै लागू हुने होइन । राज्यका हर तह र निकाय, सार्वजनिक एवं सामाजिक संस्थाहरूमा पनि उत्तिकै लागू हुन्छ ।

प्राधिकार हाम्रो परिकल्पनाको नयाँ राजनीतिको बहसको केन्द्रबिन्दु हुनुपर्दछ । त्यस्तो राजनीतिमा प्रधानमन्त्रीदेखि हर कार्यालयका प्रमुखहरूले आफूले कसैको असहयोग वा कसैसँगको सम्बन्धका कारण खोजेको नतिजा दिन सकिन भन्ने गुनासो गरेर भारा टार्ने अवस्थाको परिकल्पनासम्म पनि गर्न सकिदैन । त्यसो बोल्नु भनेको नै नेतृत्वमा प्राधिकार नरहेको प्रमाणित हुनु हो भन्ने भाष्य राजनीतिमा स्थापित हुनुपर्दछ ।

राजनीतिमा प्राधिकार स्थापित हुन नेता वा कर्मचारीको बोलीप्रति आम नागरिकले विश्वास गर्ने वातावरण बन्नुपर्दछ । त्यो विश्वास सिर्जना कसरी गर्न सकिन्छ, नयाँ राजनीतिको प्रधान प्रश्न बन्नुपर्दछ ।

नेताले कर्मचारीलाई र कर्मचारीले राजनीतिक नेतृत्वलाई सार्वजनिक रूपमा नै दोषारोपण गरेर आफूलाई पानीमाथिको ओभानो बनाउने गलत संस्कारको अन्त्य त्यो नयाँ राजनीति र प्राधिकार स्थापनाको अकाद्य प्रस्थान बिन्दु हो ।

दोषारोपणको राजनीति । देश भित्र हुने हरेक घटनामा विदेशीलाई देखाएर आफू चोखिने राजनीति। २-४ जना वरिष्ठ नेतालाई कोठाभित्र सहमति गरेर लोकतन्त्रमाथि नै उपहास गर्ने राजनीति ।

राज्यको सेवा र सुविधाको अधिकतम प्रयोग गरेर सुकिलामुकिला कपडा लगाएर निर्वाचित जनप्रतिनिधिलाई खिसिट्युरी गर्ने राजनीति । आफ्नो सिद्धान्त, नीति र कार्यक्रम नै स्पष्ट नहुने राजनीति । सदनलाई बाइपास गर्ने राजनीति ।

यीसँगै नेपाली जनतालाई विभाजित गर्दै, निराशा र नैराश्यता छर्ने र हाम्रो देशलाई विश्व मानचित्रमा सानो र कमजोर देश भनेर चिनाउन तल्लीन सबै प्रकारका पुराना र पाखण्डी राजनीतिलाई बिदाइ नगर्दासम्म नयाँ राजनीति स्थापित हुन सक्दैन ।

राजनीतिक दल र त्यसको नेतृत्व राज्य सञ्चालनको सिद्धान्तमा आधारित नीतिमा अडिग रहेर आफ्नो नीति एवं कार्यक्रमको बारेमा जनसमर्थन जुटाउन आम नागरिकसँग संवाद गर्ने, जनतासँगको संवादबाट आफ्ना नीति एवं कार्यक्रमलाई परिष्कृत गर्ने पद्धतिलाई अनुसरण गर्ने क्षमता र तत्परता देखाउँदा मात्र नयाँ राजनीति सम्भव छ । जब दलहरू त्यस्तो राजनीतिमा अविचलित रहन्छन्, त्यहाँ कर्मचारीले निर्वाचित नेतृत्वलाई नटेर्ने भन्ने हुँदै हुँदैन ।

राजनीतिक दल र नेतृत्वले प्रस्टसँग बुझ्नुपर्‍यो २१औँ शताब्दीमा राजनीतिक प्राधिकार जनतासँगको निरन्तरको संवादबाट मात्र प्राप्त गर्न सकिन्छ । आम नेपाली जनतासँग रहेको सूचना, समाज, अर्थतन्त्र र राज्य सञ्चालनको बारेमा उनीहरूको धारणा एवं मागलाई नजरअन्दाज गर्ने दल र नेताको राजनीतिक भविष्यमा कालो बादल लागिसकेको छ ।

तसर्थ, भावना र इमानदारी सहितको ‘संवाद’ नै हामीले परिकल्पना गरेको नयाँ राजनीति हो । यसले लोकतान्त्रिक राजनीतिको जीवनको रूपमा रहेको प्राधिकारलाई स्थापित गर्दछ र अहिलेको शक्ति केन्द्रित पुरानो युगको राजनीतिलाई सदासदाको लागि बिदाइ गर्दछ । अनलाइनखबर

भक्तपुरमा यँया पुन्ही कसरी मनाइन्छ ?

भक्तपुर । भक्तपुरको टोलटोलमा यम्बद्यः ठड्याएर आठ दिनसम्म मनाइने यँया पुन्ही गत आइतवारबाट सुरु भएको थियो । जात्राको पहिलो दिन नगरका टोलटोलमा यम्बद्यः का रूपमा १५-१६ फिट अग्ला लिङ्गहरू ठडाएर जात्रा सुरु गरिएको हो । प्रत्येक वर्ष भाद्र शुक्ल पक्ष द्वादशीको दिन स्थानीयवासीले यसलाई यम्बद्यः उठाइएको भन्ने मान्यता रहेको इतिहासविद् एवं संस्कृतिविद् प्राडा पुरुषोत्तमलोचन श्रेष्ठले जानकारी दिए ।

भाद्रशुक्ल त्रयोदशी अर्थात् दोस्रो दिनलाई यम्बद्यःको नित्यपूजा र आरतीबाहेक अरु विशेष पूजा नहुने हुँदा 'दिक्' (विश्राम) भनी मान्ने प्रचलन रहेको छ । भाद्रशुक्ल चतुर्दशी अर्थात् तेस्रो दिन साँफ परेपछि खौमाटोलस्थित इन्द्रायणी देवगृहबाट इन्द्रायणीलाई रथमा विराजमान गराई, 'वाचा मुकेगु' भनी आधा देश परिक्रमा गराई वाजागाजासहित धुमधामसँग जात्रा गरी सिद्धपोखरीमा लाने प्रचलन छ । यस दिन रातभरि सिद्धपोखरी अर्थात् इन्द्र दहमा देवतालाई राखेर भव्य मेला भर्ने गरिन्छ ।

भाद्रशुक्ल पूर्णिमा अर्थात् चौथो दिन भक्तपुरका बासिन्दा विहानै सिद्ध पोखरी पुगेर ' इन्द्र दह स्नान' गर्ने गर्दछन् । यस दिन विहानदेखि सिद्धपोखरीमा स्थानीयको भीड लाग्ने गर्दछ । त्यस दिन समय चढाएर, खाएर यँयापुन्ही मान्छन् ।

समयबजीमा छवयला, सारां (कर्कलोक अचार), भिजाएको केराउ, काँक्रो विशेष रूपले खाने चलन छ । वेलुकी इन्द्रायणी देवीलाई पुनः रथमा विराजमान गराई वाजागाजासहित भक्तपुरको आधा देश परिक्रमा गराई देवगृह देवता भित्त्याउने गरिन्छ ।

आश्विनकृष्ण प्रतिपदा अर्थात् पाँचौँ दिन नित्य पूजा र आरती गर्ने गरिन्छ । आश्विनकृष्ण द्वितीया अर्थात् छैटौँ दिन इन्द्रजात्रा उत्सवका रूपमा विशेष महत्त्वका साथ सला गणेश, यामता, मुपात्र जात्रा मनाउने गरिन्छ । त्यस दिन तचपाल टोलबाट 'यामता' इन्द्रवती बालेर जात्राको शुभारम्भ गरिन्छ । यहाँ दत्तात्रय मन्दिर सामुन्नेको विशाल चोकमा जात्रा हेर्न ठुलो भीड लाग्ने गर्दछ । साकुलान टोलका मानन्धरहरूले बाँसले बनेको त्रिशूल आकारको यामतालाई आँगनमा भैरवनाथका सामुन्नेमा राखी विधिवत् पूजा गर्ने प्रचलन छ ।

जात्राको सातौँ दिन अर्थात् आश्विन कृष्ण तृतीयाका दिन चोछे टोलका छुमा गणेश र गोलमढी टोलका मानन्धरहरूले यामतासहित देश परिक्रमा गरी जात्रा मनाउँछन् । मुपात्र पनि आफ्ना दुईजना धिचाहरू लिएर अधिल्लो दिनमा जस्तै नगर परिक्रमा गर्दै सामुन्नेमा परेका यम्बद्यःहरूलाई खड्गले प्रहार गर्दै जात्रा मनाउने

गरिन्छ । जात्राको अन्तिम दिन आश्विनकृष्ण चतुर्थीमा भैरवनाथको जात्रा, पुलुभैलच जात्रा, यामता जात्रा, पुलुकिसी जात्रा, मुपात्र जात्रा भव्य रूपमा मनाउने गरिन्छ ।

इन्द्रजात्राको समापनका दिन धुमधामसँग जात्रा मनाउने प्रचलन छ । यस दिनमा टौमढी टोलका भैरवनाथलाई रथमा राखी देश परिक्रमा गरी जात्रा चलाइन्छ । जात्रामा तेखाचोका मानन्धर हरूले दुईवटा यामता ल्याउने र बुलुचाहिटी सामुन्ने चखुन्चा फल्वातिर अभिमुख गरी यामता बालेर भैरवनाथको जात्रामा सरिक हुने गरेको स्थानीय विजयप्रसाद धौमडेल बताउँछन् ।

त्यस दिन भैरवनाथको मन्दिरको भित्तामा भुन्ड्याइराखेको पुलु भैलचः (मान्द्रोमा चित्रित मसान भैरव)को जात्रा पनि चलाउने उनले जानकारी दिए । ठाउँठाउँमा छवाली बाल्दै नीलो पहिरनमा सेतो वर्णको पुलुकिसीको जात्रा पनि यहाँ मनाइन्छ । भैरवनाथ मन्दिरको मूलद्वारबाट खड्ग उठाएर बाहिरिँदै धिचासहित भएर मुपात्रको जात्रा चल्ने उनले जानकारी दिए ।

इतिहासविद् प्राडा श्रेष्ठका अनुसार गणेश चतुर्थीका दिनमा वसुन्धराले व्रत बस्दा पूजाका लागि चाहिने 'खाइसी' (काली ज्यामिरका जातिको एक किसिमको तीतो अमिलो फल) र पारिजातको फूल लिन उनका छोरा इन्द्र स्वर्गलोकबाट सुटुक्क पृथ्वीलोकमा भरेका थिए । उनले फलफूल चोरेको यहाँका बासिन्दाले थाहा पाएपछि उनलाई पक्रेर चोरेका फलफूलसहित सबैले देख्ने ठाउँमा (दोबाटो चौबाटो) बाँधेर राखेका थिए ।

इन्द्रजात्राको पहिलो दिन दोबाटो चौबाटोमा खडा गरिने यम्बद्यः उनै इन्द्र हुन् भन्ने मान्यता रहँदै आएको छ । इन्द्रका छोरालाई बन्दी बनाएर राखेको थाहा पाएपछि वसुन्धरा डाकिनीको भेषधारण गरी पृथ्वी आइन् र शीत र हुस्सुले वातावरणलाई छोपी कसैले नदेख्ने गरी छोरा देवराजलाई स्वर्गमा लगेको किंवदन्ती छ । छोरालाई भगाउन स्वर्गबाट ऐरावत हात्तीसमेत ल्याएकाले जात्राको अन्तिम दिन ऐरावत हात्ती अर्थात् पुलुकिसी जात्रा मनाउने प्रचलन रहेको छ । अर्को किंवदन्तीअनुसार स्वर्गका राजा देवराज इन्द्रकी आमा वसुन्धरालाई भाद्रशुक्ल चौथीका दिन व्रत बस्न पारिजात फूलको खाँचो पियो । इन्द्रले आफ्ना छोरा जयन्तलाई पारिजातको फूल खोज्न पृथ्वीमा पठाइन् । जयन्त पारिजातको फूल खोज्दै दैत्यको बगैँचामा प्रवेश गरे । दैत्यहरूले उनलाई देखेर पक्रेर दोबाटोमा लगेर खम्बामा बाँधेर राखे । यो कुरा इन्द्रले थाहा पाई दलबलसहित आएर दैत्यसँग लडाईं गरे ।

लडाईंमा इन्द्रको जित भयो । दैत्यहरूले इन्द्रको सेनालाई जयन्त भएको स्थानमा लिएर गए । त्यहाँ दैत्यहरूले जयन्तलाई बाँधेको डोरी काटेर माफी मागे । त्यस क्रममा दैत्यलाई जनतामाफ्न सहर परिक्रमा गराइएको भन्ने विभिन्न ग्रन्थमा उल्लेख भएको आधारमा जात्रा प्रारम्भ गरिएको किंवदन्ती रहेको इतिहास तथा संस्कृतिविद् प्राडा श्रेष्ठ बताउँछन् ।

लाखे आजुलाई ब्वः छाइगु कार्यक्रम सम्पन्न

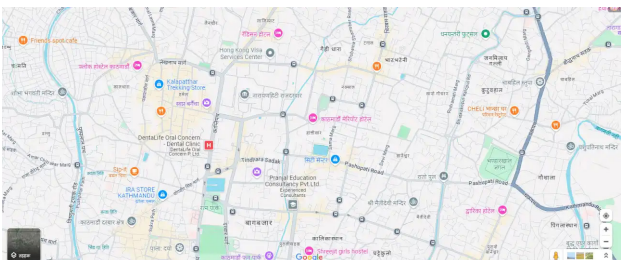

भक्तपुर । इन्द्रजात्राको अन्तिम दिन, भक्तपुर नगरपालिका वडा नं ७ गोल्मढीमा भक्तपुरको लाखे आजुलाई ब्वः छाइगु कार्यक्रम सम्पन्न गरेको छ ।

सो ब्वः छाइगु कार्यक्रममा भक्तपुरका लाखेको सम्मानार्थ इच्छुक स्थानिय जनसमुदायले चिउरा, छोयला, बोडी, चना, आलु, लसुन, अदुवा, माछा, दहि, वः लगायतका परिकारहरू आफ्नो मनसायले राखी उक्त कार्यक्रमलाई थप आकर्षक बनाएको हो ।

उक्त दिन भक्तपुरमा पुलुकिसी जात्रापनि भएको थियो ।

ट्राफिक जाम छ/छैन हेर्न उपयोगी एप्स

काठमाडौँ । आफ्नो नीजि सवारी साधनबाट उपत्यकाको यात्रा गर्दा सबैभन्दा असहज र तनावपूर्ण अवस्था के होला ? पक्कै पनि ट्राफिक जाममा फस्नु हो । यो कुनै नौलो होइन, उपत्यकाको काठमाडौँ र ललितपुरको सहरी क्षेत्रमा त भक्त जाम समस्याकै रूपमा देखिएको छ ।

यात्राको क्रममा अचानक जाममा फस्दा ट्याक्सीमा मिटर बढ्दै जान्छ, बाइकमा समय बर्बाद हुन्छ, अनि बसको पर्खाइ पत्यार लाग्दो हुन्छ । तर फोनबाटै तपाईंले ट्राफिकको स्थिति थाहा पाएर वैकल्पिक मार्ग रोज्न सक्नुहुन्छ । जाममा फस्नुपर्ने तनावबाट मुक्त हुनका लागि यो नै स्मार्ट तरिका हो ।

गुगल म्याप्स

यो लोकप्रिय एपमध्ये एक हो, गुगल म्याप्स । तपाईं जहाँ जान चाहनुहुन्छ, लोकेसन टाइप गरेर रुट हेर्नुहोस् । यदि जामको समस्या छ भने गुगलले तपाईंलाई रातो रङमा देखाउँछ । हल्का जाम छ भने सुन्तला रङ र कुनै जाम छैन भने हरियो रङमा मार्ग देखाइन्छ । नजिकका सबै रुटहरू, वैकल्पिक बाटो र समयमा पुग्नसक्ने विकल्प सहित लाग्ने समय गुगल म्याप्सले सजिलै देखाउँछ ।

एप्पल म्याप्स

त्यस्तै आईफोन प्रयोगकर्ताहरूका लागि एप्पल म्याप्स । यो एपमा तपाईंको गन्तव्य टाइप गरेर 'कार' आइकन ट्याप गर्नुहोस् । त्यसपछि तपाईंले जामविना यात्रा गर्न मिल्ने बाटो र त्यसमा लाग्ने समय देख्न सक्नुहुन्छ । एप्पल म्याप्सलाई प्रिइन्स्टल गरिएको हुन्छ, तर छैन भने एप्पल स्टोरबाट सजिलै डाउनलोड गर्न सक्नुहुन्छ ।

वाज (ध्वशभ)

वाज एप एन्ड्रोइड र आईओएस दुवैमा उपलब्ध छ । नेपालमा तुलनात्मक रूपमा यसका प्रयोगकर्ता कम छन् । तर यसमा पनि ट्राफिक जाम कुनकुन स्थानमा भइरहेको छ भने हेर्न सकिन्छ । यसका लागि सचबारमा गई स्थानको नाम टाइप गर्नुहोस् । त्यसपछि त्यहाँसम्म पुग्ने बाटोको अवस्था कस्तो छ भनेर हेर्न सकिन्छ । यो एप एन्ड्रोइडमा डाउनलोड गर्न यहाँ र आईओएसका लागि यहाँ क्लिक गर्नुहोस् ।

माथि उल्लिखित सबै एपमा लोकेसन नराखेर पनि कुनकुन स्थानमा सडकको अवस्था कस्तो छ भनेर हेर्न सकिन्छ । साथै कुनै पनि सर्च इन्जिन (गुगल, बार्ड आदि)मा 'ट्राफिक जाम' भनेर सर्च गर्न सक्नुहुन्छ । यदि कुनै पनि सडकमा अत्यधिक जाम छ भने स्वतः रातो रंग देखिन्छ । जाम नभएमा हरियो र हल्का जाम भएमा सुन्तला रंग देखिन्छ । यसबाट तपाईंलाई गन्तव्य सम्म पुग्न मद्दत मिल्छ ।

ल्यापटप र कम्प्युटरको लागि कुन माउस राम्रो छ ?

काठमाडौँ । ल्यापटप र कम्प्युटर चलाउनको लागि माउस किन्दा हाम्रो मनमा एउटा मात्र शंका हुन्छ । ताररहित माउस लिने कि तार भएको माउस लिने भनेर । माउस कम्प्युटरलाई निर्देशनहरू दिन र कर्सर चलाउन प्रयोग हुने एक साधन हो ।

स्क्रिनमा कुनै पनि फाइललाई एक ठाउँबाट अर्को ठाउँमा लैजानका लागि वा कुनै पनि आइकनमा क्लिक गर्नका लागि हामीले माउसको सहयोग लिन्छौं ।

इतिहास हेर्ने हो भने माउसको आविष्कार सन् १९६० को दशकमा डरलस कार्ल एन्जेलवर्टले गरेका हुन् । माउसको आविष्कार हुने बेलामा यसको नाम प्वाइन्टर डिभाइस राखिएको थियो । अहिले माउस विभिन्न आकार र प्रकारमा पाइन्छ । यसै सन्दर्भमा आज हामी तारसहित र ताररहित मध्ये कुन माउस राम्रो भन्ने विषयमा चर्चा गर्दै छौं । ताररहित माउस तार भएको माउस भन्दा थोरै सुस्त हुन्छ । यो कुरा गेमिङ गर्नेहरूले बढी बुझ्नेछन् । वास्तवमा, ताररहित माउसको प्रतिक्रिया समय तार भएको माउसको भन्दा ढिलो हुन्छ ।

यसले गेमिङमा समस्या निम्त्याउँछ । धेरैजसो गेमरहरू तार भएको माउसको साथ खेलन रुचाउँछन् । यदि तपाईं पनि गेमर हुनुहुन्छ भने वायर्ड माउस तपाईंको लागि राम्रो विकल्प हो । ताररहित माउसको साथ, तपाईं जहाँबाट पनि काम गर्न सक्नुहुन्छ । अर्थात्, एक सीमित दायरामा, तपाईं जहाँबाट पनि ल्यापटप वा डेस्कटप सञ्चालन गर्न सक्नुहुन्छ ।

तर यो वायर्ड अर्थात् तारसहितको माउसको मामला फरक हुन्छ । यसमा ल्यापटप वा डेस्कटपमा नै लिएर बस्नु पर्छ । कहिलेकाहीँ यो कष्टप्रद देखिन्छ । त्यसैगरी, वायरलेस माउस चलाउन ब्याट्री चाहिन्छ, जबकि तारमा त्यस्तो हुँदैन ।

फलतः तपाईंको लागि उत्तम छनोट के हो भन्नेमा यो तपाईंको आवश्यकतामा निर्भर गर्दछ । यदि तपाईं धेरै गेमिङ वा डेस्कटप सम्बन्धी सम्पादनको काम गर्नुहुन्छ भने, तपाईंको लागि वायर्ड माउस एक राम्रो विकल्प हो । जबकि एक वायरलेस माउस आराम र तारको भन्फट नचाहनेको लागि राम्रो हुनेछ । त्यस्तै वायरलेस माउसको मूल्य तारसहितको माउसको भन्दा निकै उच्च हुन्छ र यो विभिन्न कम्पनी अनुसार तलमाथि हुन सक्छ । -एजेन्सिहरूको सहयोगमा

ओस्करमा भारतको प्रतिनिधित्व गर्दै 'लापत्ता लेडिज'

सोसल कमेडी ड्रामामा आधारित यस फिल्मले समाजमा महिलाको पहिचानको मुद्दा उठान गरेको छ । भारतीय मिडियाका अनुसार 'एनिमल', 'अत्तम' जस्ता फिल्मलाईपछि पाउँदै 'लापत्ता लेडिज'

उनले भारतीय मिडिया आजतकसँगको अन्तर्वातामा भनेका छन्, 'मेरो लागि यो सपना साकार भएको क्षण हो। यो सबैभन्दा ठूलो सम्मान हो। मैले कहिल्यै सोचेकी थिइनँ। यो मेरो जीवनको सबैभन्दा राम्रो र सबैभन्दा ठूलो खबर हो।'

६०० करोड कमाउने पहिलो हिन्दी फिल्म 'स्त्री २'

शुक्रवार 'सिनेमा दिवस'को अवसरमा फिल्मले दर्शकलाई

‘स्त्री २’ ले पहिलो साता ३०७.८० करोड भारु, दोस्रो साता १४५.८० करोड भारु, तेस्रो साता ७२.८३ करोड भारु, चौथो साता ३७.७५ करोड भारु, पाँचौ साता २५.७२ करोड भारु, छैटौ सप्ताहन्तमा १४.३२ करोड भारु कमायो । यो फिल्मले रणवीर कपुर स्टार ‘एनिमल’ र शाहरुख खानको ‘पठान’को कमाइलाई पनि उछिनेको छ ।

चर्चामा चलचित्र आँखाको टेलर : भुईमान्छेको कथा

गर्दै ट्रेलरलाई पनि सोहि प्रकृतिले
सन्दर बनाउने प्रयास गरेका

रंगमञ्चमा लामो समय
सक्रिय मेहताले शिल्पी

लामा सिनेमाजको ब्यानर तथा ढाका टोपी फिल्मस्, कार्यक्रम नेपाल, साइलेन्ट एक्ट र ट्राइडेन्ट कन्सेप्टको सहकार्यमा यो चलचित्र निर्माण गरिएको हो । सम्पादन कृष्ण भण्डारीले गरेका छन् भने छायाङ्गन आलोक शुक्लाको रहेको छ । सुकुम्बासी बस्तीमा बस्दै आएको घर सम्पतिविहिन दम्पतिले जीविकोपार्जनको लागि गर्नुपरेको संघर्ष र त्योबीचमा उत्पन्न परिस्थितिलाई सिनेमाको कथावस्तु बनाइएको छ ।

केटी हराएको “मिसिडु” सृचना

उनी स्वयं निर्माता रहेको
सिनेमामा नाजिर र सृष्टिसँगै
सञ्जय गुप्ता, राम नारायण
ठाकुर, मदन ठाकुर, रिता रिमाल,
ललिता देवी मिश्रलगायतको
पनि अभिनय छ । नेपालकै ठूलो
मल्टिप्लेक्स चेन क्यूएफएक्सका
सञ्चालक नकिम उद्दिन
कार्यकारी निर्माताको रुपमा
रहेका छन् ।

गीतमा रोहित जोन क्षेत्री र शितुसित बस्नेतको स्वर रहेको छ । शब्द तथा संगीत दीपेन्द्र गौचनको छ । गीतमा संजोगले अचानक भएको भेट, बेठेगान र बेहिसाव जिन्दगी कता जान्छ भन्ने निश्चित नरहेको एक युवक र युवतीको कथा भन्छ । जिन्दगीको यात्राका क्रममा भेटिएका युवा-युवतीलाई जिन्दगीको गन्तव्य नै निश्चित नरहेको भावमा गीत लेखिएको छ ।

गीतका यिनै भाव बोल्ने
भिडियोमा मुख्य कलाकार सृष्टि
श्रेष्ठ र नाजिर हुसेन फिचर्ड
छन् । दुई साथीबीचको लामो
समयपछिको भेटमा हुने खुसी
भिडियोमा देखिन्छ । नेपालका

अष्टबज्र बजाचार्य
मौ.नं. : ६४४१३३३०६७

हिराबज्र ज्वेलरी

मध्यपुर थिमी- ०४, शंखधरचोक, भक्तपुर
Hira Bajra Jewellery
 Madhyapur Thimi-04, Shankhadhar Chowk, Bhaktapur

सल्लहाकार
नेपाल सुनचौकी व्यवसायी संघ
भक्तपुर, राख्वा

Tel : 01-6632809

Website : www.facebook.com/hbjewels

सदस्य
नेपाल सुनचौकी महासंघ
अष्टबज्र
हिरा ज्वेलर्स प्रा.लि.

पूर्व अध्यक्ष
व्यापक पुच, थिमी
नेपाल सुनचौकी व्यवसायी संघ
भक्तपुर राख्वा

अर्जुन श्रेष्ठ
को-अडिनेटर
९८४१३००४१६, ९८४४४९४१६

इन्द्रभक्त श्रेष्ठ
व्यवस्थापक
९८४१५०४७११, ९८१०३११०८७

पार्टी प्यालेसको दुनियाँमा
एक उत्कृष्ट नाम

शंखधर पार्टी प्यालेस

शंखधर चोक, मध्यपुर थिमि-४, भक्तपुर
फोन नं.: ०१-५०९३४८८
मोबाईल: ९८४१३६८५३१, ९८४१४१६९११

अत्याधुनिक सुविधा सहित रमणिय पारिवारिक वातावरणमा विवाह, ब्रतबन्ध तथा अन्य शुभकार्य लगायत सेमिनार, गोष्ठिका साथै विविध प्रदर्शनीको लागि सम्पन्नहुने।

शुभ श्री बैकचेट
(पार्टी प्यालेस)

सम्पर्क: ६६३८७३४, ९८४१४७७८५२, ९८४१८६५५९४
सिद्धिकालीचोक, मध्यपर थिमि-४ भक्तपुर